

Toelichting ontslag:

Vandaag is voor mij een bewogen dag. Want ik bied mijn ontslag aan als wethouder van de gemeente Terschelling.

In 2014 ben ik gestart met deze functie. Vanwege een bestuurscrisis die ontstond in 2013 vond de VVD het belangrijk dat er een bestuurder van “buiten” zou worden aangesteld. Dit zou kunnen helpen om objectiever de bestuurlijke taken te kunnen uitvoeren.

We zijn destijds hard aan de slag gegaan en hebben een aantal belangrijke dossiers op kunnen pakken en op kunnen lossen. Constructief kunnen werken met het college, de ambtelijke organisatie en de gemeenteraad. De bestuurscrisis hebben we gezamenlijk achter ons gelaten. Ik heb met veel inzet, betrokkenheid en plezier mijn werk kunnen doen. En ik voel me hier thuis. Ook door het karakter van vele eilanders.

Inmiddels heb ik het gevoel dat we weer op het niveau van 2013 zijn beland. Opnieuw een bestuurscrisis. Weliswaar met een andere oorzaak, niettemin hardnekkig en weinig constructief. Het belemmert ons als college en ambtelijke organisatie enorm in ons werk.

Na twee jaar van Corona, waardoor we niet alles konden doen zoals we gewend waren, en ook niet alles mogelijk was, zijn we met een nieuw college gestart in mei 2022.

We hebben een paar goede eerste maanden gehad. Als college hebben we afspraken gemaakt, mogelijke kou vanuit het verleden uit de lucht gehaald en zijn we met de mouwen opgestroopt en vol enthousiasme begonnen.

En toen kreeg de gemeenteraad in de loop van de zomer een issue met de burgemeester. Dat liep hoog op. De gemeenteraad constateerde in september 2022 dat er sprake was van een vertrouwensbreuk tussen de gemeenteraad en de burgemeester van Terschelling. En daarmee kwam het gedonder in de glazen. Er werd wantrouwen gezaaid, er werden mensen uitgespeeld en er werd gepolariseerd. Waar de wortels van een vertrouwensbreuk met de burgemeester uitgroeiden tot een donker bos vol rookgordijnen en machtspolitiek. Buiten onze wil om, zijn mijn collega van Essen en ikzelf ongelukkige bijvangst geworden van een akelig domino-effect. Dit is de korte versie. Maar het handelen van onze voorzitter maakte wel dat wij als wethouders ons vertrouwen in haar moesten opzeggen.

Het wantrouwen dat is gezaaid, is anderhalf jaar doorgewoekerd. Collega van Essen en ik, alsmede medewerkers uit de ambtelijke organisatie, hebben geprobeerd om zo goed mogelijk en op integere wijze door te gaan met de dossiers die er lagen, maar het werd ons niet gemakkelijk gemaakt.

Een dergelijke situatie werkt verlamdend en maakt de werkomgeving onveilig. Voor ons als wethouders, want er kon niet meer vrijuit worden overlegd binnen het college, maar ook voor de ambtelijke organisatie. Mijn collega en ik hebben er echt alles aan gedaan om de effecten zoveel mogelijk te dempen, ik ben haar en de gemeentesecretaris dankbaar dat we dit samen hebben kunnen doen

Uiteindelijk hebben we de beruchte vergadering in december 2023 gehad. Daar heb ik u gezegd dat wij als wethouders behoefte hebben om de verhoudingen te herstellen tussen gemeenteraad en college. Dat heeft u in een motie dan ook bij ons neergelegd.

In januari kwam gelukkig de huidige waarnemend burgemeester. En konden we voor het eerst sinds jaren weer op een manier aan het werk zoals het hoort. Gesteund door een bevlogen burgemeester met kennis van het vak, en een open mindset. De motie hebben we uitgewerkt. Maar ook daar ontstond gedoe over.

Vervolgens werden we afgelopen maart weer niet ondersteund, maar verrast met een nieuwe motie van wantrouwen, die overigens niet werd aangenomen. De gemeenteraad ging wederom afserveren en op de apenrots zitten. De nieuwe burgemeester? Hij had het nakijken en krijgt dus geen gelegenheid om als voorzitter van de raad en als voorzitter van het college zijn verbindende kwaliteiten in praktijk te brengen. Het gedoe moet vooral doorgaan, barbertjes moeten hangen, want dan laat deze gemeenteraad pas haar tanden zien. En bij het vervolg (het maken van een afspraak over een mediation-sessie met de raad) was die houding er ook in onze beleving, een enkele uitzondering daargelaten. Weet u welk gevoel ik de laatste tijd heb: wij zijn een relatie aangegaan met de Gemeenteraad en hebben belangrijke dossiers voor Terschelling om voor te zorgen. Dat gaat ons aan het hart, maar onze partner beukt voortdurend op ons in. Met de blauwe plekken en geschonden blijven wij doorstrijden voor Terschelling. En krijgen we de boodschap mee van de gemeenteraad dat we vooral naar onszelf moeten kijken, want dan gebeurt het misschien niet weer. Kent u dat uit verhalen? Het houdt niet op, niet vanzelf...

Wij gaan weg, maar het gedoe zal doorgaan als er geen verandering optreedt bij uw raad. Andere bestuurders zullen op onze positie komen, maar als u blijft veroordelen en niet gaat luisteren, niet gaat praten en niet gaat denken in oplossingen dan helpt u Terschelling niet. Als u blijft zitten op de stoel van iemand anders, dan wel aan andermans stoelpoten blijft zagen doet u de gemeenschap van Terschelling tekort.

Het is slecht voor het beeld dat er is over de gemeente Terschelling, het motiveert niet om je in te zetten voor de gemeente. Maar ook creëert u een angstcultuur. Onze ambtelijke organisatie, klein maar fijn en heel kundig en toegewijd, staat onder enorme druk en daar helpt uw handelen niet bij. Neem de handschoen op en werk samen, samen met college en organisatie om de resterende twee jaar te gaan oogsten wat we afgelopen 2 jaar als wethouders in werking hebben gezet. Want uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde en zit ook u hier vanuit betrokkenheid.

We hebben een deskundige en gemotiveerde organisatie neergezet voor de haven, we hebben gewerkt aan een verbeteringen bij financiën, er zijn veel meer zaken gebeurd: ondersteun en complimenteer de mensen die hier dagelijks zo hard voor werken. Ik ben trots op die mensen en dank hen voor de geweldige samenwerking. Ondanks de vele media-aandacht het afgelopen anderhalf jaar, hebben wij altijd de eer aan onszelf gehouden om elkaar als collega's, de organisatie en Terschelling in een goed daglicht te blijven stellen.

Ondanks alles, dank ik u voor de momenten waarop we wél prettig hebben samengewerkt, en hoop ik dat u als raad in de toekomst over uw eigen schaduw kunt stappen om de situatie te veranderen.

West-Terschelling, 10 april 2024

J. Hoekstra-Sikkema